

Аналіз результатів роботи з комплексною правовою моделлю інформаційної безпеки є достатнім обґрунтуванням розробки низки нормативно-правових та нормативних актів для врегулювання суспільних відносин у сфері інформаційної безпеки і побудови чіткої організаційно-сприятливої системи відповідних органів та установ на всіх рівнях державної влади.

Таким чином, комплексна правова модель інформаційної безпеки забезпечить можливість превентивної боротьби з існуючими загрозами, передбачення та недопущення виникнення нових загроз або дієве запобігання їх руйнівним наслідкам.

Список використаних джерел:

1. Про Доктрину інформаційної безпеки України : Указ Президента України від 08 липня 2009 року № 514 / 2009. Офіційний вісник Президента України. – 2009. – № 20. – 677 с.
2. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки : Закон України від 09 січня 2007 року № 537-V. Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2007. – № 12. – Ст. 102.
3. Петрик В. Сутність інформаційної безпеки держави, суспільства та особи. – Режим доступу : www.justinian.com.ua/article.php?id=3222.
4. Demopoluos associated What is Information Security? – Режим доступу : www.demop.com/articles/information-security.html.

Лихоліт Д.В.

студентка,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ПОДАТКОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА НАПРЯМКИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

В результаті переходу української економіки на європейський рівень та становлення в державі ринкових відносин, побудова досконалої та ефективною податкової системи залишається актуальною. Слід сказати, що на даний час окремі елементи податкового механізму вимагають заміни, так як діюча податкова система не відповідає в повному обсязі вимогам нинішнього стану економіки. Саме податкова система є головним джерелом формування дохідної частини бюджету України.

Податкова система є основою фінансової системи, відповідає економічному устрою країни, регулюванню економічних процесів, а також рівню розвитку продуктивних сил.

Податкова система – це сукупність встановлених в країні податків, зборів та обов'язкових платежів, які взаємопов'язані між собою, органічно доповнюють один одного, мають різну цілеспрямованість та встановлені Податковим кодексом України.

Саме ця система складається з прямих та непрямих податків. Прямі – призначаються безпосередньо на дохід та майно. До них відносять, наприклад, податок на прибуток корпорацій, що стягується в багатьох країнах (США, Великобританія, Франція). Цей податок сплачують лише фірми, що є юридичними особами. Так, у США його сплачують корпорації; з доходів від власного діла та партнерства він не стягується. Непрямі – податки на товари та послуги, що входять до ціни товару або включені в тариф на послуги. Об'єктом оподаткування – виступають товари чи послуги, коло яких постійно розширюється. Платниками непрямого податку є покупці і продавці. [Воронова Л.К. Фінансове право України: підручник / Л.К. Воронова. – К.: Прецедент; Моя книга, 2006. – 448 с.]

На сьогодні перешкодою для проведення ефективної податкової політики існують такі проблеми як: необхідність фінансових ресурсів для виконання державних функцій, щодо регулювання розвитку економіки, систем державного управління, обороноздатності, недостатня підтримка на належному рівні суспільного добробуту, відсутній глибокий аналіз фінансових зв'язків в економіці.

Податкова система України потребує ефективних змін, оскільки:

- податкова політика не спрямована на оптимізацію як інтересів держави, так і платників податків. Адже на сьогодні існує велика кількість податків, яка не є зрозумілою для платників. Потрібне об'єднання деяких податків для їх оптимізації та структуризації, це полегшило б платникам роботу зі звітністю та стало б більш доступним для суспільства. Також за рахунок оптимізації податків відбувалося б стимулювання підприємництва, що і розвивало бізнес, і приносило більші доходи державі. Треба відзначити, що відсутність належного податкового стимулювання спричиняє погіршення фінансової стійкості підприємств, падіння інвестиційної активності, зменшення темпів розвитку й упровадження нових технологій та інноваційної діяльності.

- потрібна оптимізація структури податків, вона повинна бути спрямована на збільшення у бік соціального страхування та на індивідуальний прибутковий податок

- заплутаність податкового законодавства сприяє розвитку тіньової економіки та ухиленню від оподаткування [Уманців Ю.В. Механізм економічної політики: навч. посібник / Ю.В. Уманців, О.І. Мінняло. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2010. – 436 с.]

Для вирішення даних проблем необхідне реформування податкової системи, тобто створення більш раціональної, що дасть можливість забезпечити сприятливі умови для збільшення споживчого попиту, податкових надходжень до державних цільових фондів та усіх рівнів бюджету, дозволить забезпечити сприятливі умови для ведення бізнесу та здійснення інвестицій.

Таким чином, щоб уникнути недоліків, які виникли у податковій системі, можна запропонувати наступні шляхи вирішення:

- податкові закони повинні мати мінімальну кількість особливих порядків, пільг та виключень;
- податкове навантаження змістити в бік непрямих податків;
- збільшити роль ресурсних та екологічних платежів, місцевих податків;
- ввести рентні платежі не лише на видобуток нафти і газу, а на інші корисні копалини;
- удосконалити процедуру реєстрації та адміністрування зборів податків.

– здійснити реорганізацію органів державної податкової служби.

Слід сказати, що на сьогоднішній день Верховна Рада України ухвалила Закон «Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов економічного зростання в Україні», в якому наголошується про збільшення ставок таких податків та зборів: плата за користування надрами для видобування корисних копалин, збір за користування радіочастотним ресурсом України, акцизного податку, екологічного податку. До того ж встановлена прогресивна шкала оподаткування податком на доходи фізичних осіб, встановлено щорічне коригування бази оподаткування фіксованим сільськогосподарським податком, а також відновлені особливості оподаткування податком на додану вартість діяльності підприємств, пов'язаної з реалізацією зернових і технічних культур.

Можна зробити висновок, що за допомогою закону, поліпшиться економічна ситуація в країні, але не на довгостроковий термін, оскільки в майбутньому може виникнути економічна криза, а також зниження життєвого рівня населення, оскільки не всі будуть в змозі виплачувати високі податки. До того ж це ніяким чином не зможе вплинути на осіб, які приховують свої реальні доходи та не сплачують за ними податки, тому державі ніякої користі щодо цього не буде, а від вказаної ситуації буде страждати середній прошарок суспільства.

Але слід додати, що за допомогою використання вищезазначених методів, можна досягти підвищенню життєвого рівня населення, економічного зростання в країні та сформувати досконалу, ефективну податкову систему, при цьому, щоб більш враховувались інтереси обох сторін – держави і платників податків, а також усувалася зацікавленість платників в податкових незаконних ухиляннях.

Список використаних джерел:

1. Воронова Л.К. Фінансове право України: підручник / Л.К. Воронова. – К.: Прецедент; Моя книга, 2006. – 448 с.
2. Уманців Ю.В. Механізм економічної політики: навч. посібник / Ю.В. Уманців, О.І. Міняйло. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2010. – 436 с.

Повєткін Д.О.

студент;

Устінова І.П.

*кандидат юридичних наук, доцент,
Національний авіаційний університет*

ТЕОРЕТИЧНЕ ПИТАННЯ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ

Категорія «фінансовий моніторинг» як позначення комплексу заходів щодо запобігання відмиванню коштів використовується порівняно недавно.

Проте вже він є важливою і дієвою формою державного фінансового контролю з метою запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Українсько-англійсько-російський тлумачний словник розглядає слово „моніторинг” (monitoring) як нагляд (спостереження, стеження) за виробничою і фінансовою діяльністю підприємства [1].

Великий тлумачний словник сучасної української мови визначає моніторинг як „безперервне стеження за яким-небудь процесом з метою виявлення його відповідності бажаному результату” [2].

Що стосується правових питань визначення поняття „фінансовий моніторинг”, то в різні часи їм були присвячені праці Л. К. Воронової, Л. А. Савченко, О. П. Орлюк, О. М. Горбунової, М. І. Хімічевої, А. О. Клименка, В. М. Берізко, М. П. Кучерявенка та ін.

У юридичній літературі можна зустріти різноманітні підходи до тлумачення поняття „моніторинг”.

Відповідно до Юридичної енциклопедії термін „моніторинг” означає (англ. monitoring – контроль, від лат. – monitor – той, хто попереджає, застерігає, радник, консультант) регулярне спостереження за станом природних, технічних і соціальних процесів з метою їх оцінки, контролю, прогнозування [6].

Оскільки погляди вчених щодо визначення поняття „моніторинг” є достатньо різноманітними, а часом навіть